

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 200. Et conuocant totam cohortem. v. 16.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

§. 199. *Milites autem duxerunt eum in atrium. v. 16.*

Iam iniquæ sententiæ fit iniquior executio, nam qui iam ante erat flagellatus titulo castigationis ciuilibus, vt ea satiatis inimicis dimitteretur, nunc iterum alio titulo flagellatur. nam hoc etiam sententia mortis habebat, vt flagellatus Iudæis traderetur.

O Anima mea & quotquot Deum amatis qui Christi Iesu pretioso sanguine redempti & à peccatis vestris abluti estis, venite & interno cum dolore videte, quanta fecit Deus animabus nostris, quanta passus est pro iniquitatibus nostris. Et si ista corda vestra non compungunt, aut certe non commouent, ferro ac lapidibus duriores vos certe esse arbitramini. Aspicite vt Rex gloriæ pro vestris hic sceleribus vulneratus & deformatus effectus est, videte si dolor vllus hisce possit doloribus æquiparari. Quid ultra ab eo exigitis? Quod si & ista non sufficiunt, plura adhuc pati paratus est. Aliquid ne in corpore eius putatis remansisse illæsum & integrum? En pro peccatis vestris libens etiam mortem excipiet, sanguinemque suum ad extremam vsque guttulam effundi patitur: sed & cor ipsum vestri causa confodi sinet, vt ipsum vobis patefaciat, nimiumque suum declaret amorem.

Diligamus quæso eum omni mente, omni virtute qui nos tam immenso amore complexus est, contraque modis omnibus spernamus eum, cum vniuersis consilijs ac suggestionibus illius, qui hostis est implacabilis & interfecto animarum, qui in hoc solum totis incumbit viribus vt nos secum ad æterna locorum infernalium tormenta abducere queat.

§. 200. *Et conuocant totam cohortem. v. 16.*

Milites scilicet Romanorum stipendia facientes & qui semper Hierosolymis morabantur cum Præsidente, propter crebras Iudæorum seditio- nes & tumultus. Hi eo die in atrio Præsidis excubias facientes, empti pecunia forte per Iudæorum Principes, vt varijs ludibrijs & tormentis Christum agitent. Itaque Iudæi æstimantes non sufficere posse paucos, conuocabant totam cohortem, vt quod vni deesset in inuentione nequitiae id alter suppleret. Hi igitur simul existentes Christum illudere incipiunt, idque tanta petulantia & risu, vt similia nusquam aut lecta aut visa sint, imo nec credi possent, si non tam diligenter Euangelistæ singula scripsissent. non quidem legitur Pilatus hæc præcepisse, sed milites sua sponte vel emptitie fecerunt, vel vt Iudæis gratificarentur. Interim tamen Pilatus coniuert, tacet, dissimulat, non prohibet, vnde excusari non potest à culpa qui tantam malitiam in innocentem factam, non saltem verbis coarguit.

S 2

Decem

Decem autem illusionum species ab Euangelistis numerantur, quas nebulones isti Christo intulerunt. Harum prima est, quod totam diaboli cohortem conuocarint, ut ludibrium & derisio amplior fieri posset. Secundo congregata simul cohorte circumdant ei vel induunt chlamydem coccineam; 3. Plectunt coronam de spinis, eamque imponunt sancto capiti eius pro regia corona. 4. Dederunt illi in manus calamum vel arundinem pro sceptro, 5. Genuflexo ante eum illudebant & deridebant derisoria illa salutatione: *Aue rex Iudaorum*. 6. Dederunt ei alapas, Impio enim homine nihil crudelius & alienius ab omni compassione. 7. Exspuunt in eum, quæ est summa contumelia & contemptus. 8. Percutiunt eum arundine super caput, illud etiam Dæmonibus tremendum cunctisque celorum virtutibus reuerendum & omnibus sanctis venerandum, caput inquam benedictum in sæcula, à quo omnis benedictio in nos descendit. 9. Postquam percussione capitis aculei spinarum magis ac magis ipsum sanctum verticem penetrabant, exuunt illum purpura & induunt eum vestimentis suis. Et indutum suis vestibus, ne forte ante crucifixionem moreretur, festinant eum educere ad montem Caluarie, ut ibi crucifigeretur.

Etsi hæc non essent scripta in Euangelij & vniuersitas populorum tot sæculis, miraculis primum manifestis inducta, vsque modo credidisset, summo consensu quis prædicare hæc auderet? sed quia recepta sunt, ut sine temeritate discredere nequeunt, secure ea credimus & prædicamus. Quis autem hæc audiens, non statim contremiscat? cum certum sit, ea omnia nos sine fine passuros fuisse quæ Dominus noster, caput nostrum, Rex noster pro nobis toleranda suscepit, imo tetriora (vermem scilicet & computationem conscientie, irrisionem ab omnibus creaturis, & denique etiam ab ipso Deo separationem) nisi Christus voluntarie his æquiualentia pro nobis sustinisset. Sic igitur granum illud multiplicandum, seminatur horribili contumelia, ut mirabiliter pullulet in gloria. Sic regnum quod de mundo non erat, superbum mundum non atrocitate pugnandi, sed humilitate patiendi vincebat. Interim tamen quod milites illi summo contemptu & crudeli ioco fecerunt, hoc Christus Dei virtus & sapientia, & zelo serio, & ex caritate ingenti sustinuit.

Pudeat nunc vos, ô superbi, qui erectæ ceruice tumidi inceditis. Erubescite qui sapientes estis in oculis vestris, & extollimini ultra id, quod estis, obliuiscite vos stercus esse & cinerem & vasa testea plena immunditij. En Dominus Dominorum, in quo sunt omnes thesauri sapientie & scientie absconditi ut fatuus deridetur à militibus, à nebulonibus, à filiis mundi huius, & tolerat, & quidem pro vobis. Cito adorare Dominum Deum vestrum,

strum, glorificate eum, date gloriam ei & honorem, accingimini faccis, plorate super vos.

§. 201. Et induunt eum purpura. v. 17.

Irrisoriè quidem ista agunt incitati milites, attamen per hanc vestem reuera inauguratur Christus publicè Rex, ab ijs qui hætenus ei rebelles fuerant, nempe hominibus. Et cum hoc ipsum Dæmones agant per Homines, ipsi incautissimè regnum suum super Homines, in Paradiso occupatum transferunt & amittunt. Hic Quæstio occurrit quis eum induerit chlamyde, & post flagellationem, & coronationem suis iterum vestibus? Matthæus quidem habet fuisse tortores & carnifices dicens: Et postquam illuserunt ei exuerunt eum chlamydem, & induerunt eum vestimentis suis. Inuenio autem in reuelationibus S. Brigittæ l. i. c. 10. n. 7. Christum in flagellatione & post, item in monte Caluariz ante Crucem seu Crucifixionem sese in & exuisse textus enim sic habet loquente V. Matre, Deinde ductus ad Columnam personaliter se vestibus exiit, personaliter ad columnam manus applicuit, quas inimici sine misericordia ligauerunt. Alligatus autem nihil omnino operimentis habebat sed sicut natus est sic stabat, & patiebatur erubescentiam nuditatis suæ. Consurrexerunt autem inimici eius, qui fugientibus amicis suis vndique astabant, & flagellabant corpus eius, ab omni macula & peccato mundum. Ad primum igitur ictum, ego quæ astabam (in spiritu, scilicet) propinquius cecidi quasi mortua, & resumpto spiritu, vidi corpus eius verberatum & flagellatum vsque ad costas, ita vt costa eius viderentur. Et quod amarior erat, cum retraherentur flagella, carnes ipsis flagellis sulcabantur. Cumque filius meus totus sanguinolentus, totus sic laceratus stabat, vt in eo non inueniretur sanitas, nec quid flagellaretur, tunc vnus concitato in se spiritu quasiuit, nunquid interficietis sic eum iniudicatum? & statim secuit vincula eius. Inde filius meus induit se vestibus suis, tunc locum vbi stabant pedes filij mei totum repletum vidi sanguine, & ex vestigijs filij mei cognoscebam incessum eius, quo enim procedebat apparebat terra infusa sanguine, nec ipsi patiebantur vt se indueret sed compulerunt & traxerunt eum vt acceleraret. Cum autem duceretur quasi latro ipse filius meus exterfit sanguinem ab oculis suis. Cumque iudicatus esset imposuerunt sibi crucem portandam. At hæc de prima flagellatione verius accipienda videntur, quam de posteriore hac & coronatione.

Sed, Quis est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua gradens in multitudine fortitudinis suæ! Ego qui loquor iustitiam & propugnator sum ad saluandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum & vestimenta tua sicut calcantium in torculari? Torcular calcavi solus & de gentibus non est vir mecum, calcavi eos in furore meo & concalcavi eos in ira mea, & aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, & omnia indumenta mea coinquinaui.

S 3

Nosse